

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ע"ד ע"א

פרשת אחרי מות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ע"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

תריין סטריין מהאי גיסא ומהאי גיסא, אתחזי ההוא חרבא, ברשימין עמיקין, חד גבר תקיר, עולמא דקיימא בי'ג ע'למין. חגיר ההוא חרבא, למעבד נוקמין. עמיה חגירין שתין אחרנין, כלהו משתלחפי (נ'א מתיילפי) (ס'א משלפי) נצחין קרבא, הדא הוא דכתיב, (תהלים מה) חגור חרבך על ירך גבור הודך וחדרך. וכתיב (שיר השירים ג) כלם אחוזי חרב מלומדי מלחמה וגו'. בכמה גוונים מתהפכין אנפיהו, לית דיידע לון, בר חד תולעתא דשאט (ס'א דשארי) בין נוני ימא, כל אבנין דאעבר עליהו מתבקעין.

תרגום לעברית

מראה אחד של בדולח עומד על חרב אחת, בראש אותו ילד (חרב) מלהט אדם מתוך הבדולח. שני צדדים מצד זה ומצד זה, נראית אותה החרב ברשמים עמקים, גבר אחד תקיר, סלם שעומד בשלשה עשר עולמות חגור אותה החרב לעשות נקמות, ועמו חגורים ששים אחרים, כלם מחלפים (מלמדי) (שולפי) מנצחי קרב. זהו שכתוב (תהלים מה) חגור חרבך על ירך גבור הודך וחדרך. וכתוב (שיר ג) כלם אחוזי חרב מלמדי מלחמה וגו'. בכמה גוונים מתהפכים פניהם, שאין מכיר אותם פרט לתולעת אחת ששטה (ששורה) בין דגי הים, כל האבנים שעוברות עליהם נבקעות.

בְּהִיּוֹא זְמַנָּא, קָלָא דְנַפְיָק מֵאִינוּן דְּחִגְרִי חֲרָבָא, מְבַקֵּעַ תַּמְנִיסָר טוּרִין רַבְרָבִין, וְלִית
מֵאן דִּירְכִין אוּדְנִיָּה. כְּלָהּ עֲלָמָא סְתִימִין עֵינִין, אֲטִימִין לְבָא, לִית מֵאן דִּישְׁגַּח דְּהָא
בְּנִינָא לְסִתּוֹר כַּד עֲבָדִין עוֹבְדֵן דְּלֹא מִתְכַּשְׁרֵן, סָאטִין מֵאַרְחָא דִּתְקַנָּא, יְמִינָא אַעְדִּי,
וּשְׁמָא לֹא שְׁלֵטָא, כְּדִין עֲרִיזִין אֲשֶׁתְכָחוּ. וְוִי לְחִיבָא דְגֵרְמִין דָּא בְּעֲלָמָא, דְּהָא לֹא
מִתְבָּרְכִין לְעִילָא, עַד דִּישְׁתַּצוֹן אִינוּן לְתַתָּא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קד) וְרָשָׁעִים
עוֹד אֵינָם בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ הַלְלוּיָהּ. (ע"כ). (ויקרא ח' י') עֲרוֹת אֲבִיהַּ וְעֲרוֹת אִמָּהּ לֹא
תִגְלֶה רַבִּי חֲזִיא פְתַח. (שיר השירים ב) כְּתִפוּחַ בְּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דוֹדִי בֵּין הַבְּנִים וְגו'. הָאִי
קָרָא אוּקְמוּהָ חֲבֵרִיָּא, אֲבָל כִּמָּה חֲבִיבָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּהִיא
מְשַׁבַּחַת לִיה בְּהָאִי. הָכָא אֵית לְאַסְתְּכָלָא, אֲמַאי מְשַׁבַּחַת לִיה בְּתַפּוּחַ, וְלֹא בְּמֶלֶה
אַחֲרָא, אוּ בְּגוֹנוֹנִין אוּ בְּרִיחָא אוּ בְּטַעְמָא.

תרגום לעברית

בְּאוֹתוֹ זְמַן הַקּוֹל שִׁיוּצָא מֵאוֹתָם חֲגוּרֵי הַחֶרֶב, מְבַקֵּעַ שְׁמוֹנָה עָשָׂר הָרִים גְּדוֹלִים, וְאִין מִי
שִׁירְכִין אֲזַנּוּ. כָּל הָעוֹלָם סְתוּמִי עֵינִים, אֲטוּמִי לֵב, אִין מִי שִׁישְׁגִיחַ, שְׁהָרִי הַבְּנִין סְתוֹר
כְּשִׁעוּשִׁים מַעֲשִׂים שְׂאִינָם כְּשָׂרִים, סוּטִים מִדֶּרֶךְ תִּקְיָנָה, הֵימִין סָרָה וְהַשְׁמָאֵל שׁוֹלֵטֵת,
וְאִז מְצוּיֹת עֲרִיֹת. אוֹי לְרָשָׁעִים שְׁגוֹרָמִים אֶת זֶה בְּעוֹלָם, שְׁהָרִי אִין מִתְבָּרְכִים לְמַעְלָה
עַד שִׁיכְלוּ אוֹתָם לְמַטָּה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים קד) וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת ה'
הַלְלוּיָהּ. (עד כאן) עֲרוֹת אֲבִיהַּ וְעֲרוֹת אִמָּהּ לֹא תִגְלֶה. רַבִּי חֲזִיא פְתַח, (שיר ב) כְּתִפוּחַ
בְּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דוֹדִי בֵּין הַבְּנִים וְגו'. אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֵרוֹ הַחֲבֵרִים, אֲבָל כִּמָּה חֲבִיבָה
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִיא מְשַׁבַּחַת אוֹתוֹ בְּזֶה. כָּאֵן יֵשׁ לְהַתְבּוֹנֵן, לָמָּה
הִיא מְשַׁבַּחַת אוֹתוֹ בְּתַפּוּחַ וְלֹא בְּדָבָר אַחֵר, אוּ בְּגוֹנוֹנִים אוּ בְּרִיחַ אוּ בְּטַעַם?

אָבֵל הוֹאִיל וְכָתִיב תְּפוּחַ, בְּכָל־אֵל הִיא מְשַׁבַּח לִיה, בְּגוֹנוֹיִן, בְּרִיחַ, וּבִטְעָמָא. מַה תְּפוּחַ
הוּא אֲסוּתָא לְכָל־אֵל, אוּף קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲסוּתָא לְכָל־אֵל. מַה תְּפוּחַ אֲשַׁתְּכַח בְּגוֹנוֹיִן,
כְּמָה דְּאוּקִימָנָא, אוּף קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּכַח בְּגוֹנוֹיִן עֲלָאִין. מַה תְּפוּחַ אֵית בֵּיה
רוּחָא דְקִיק מְכַל שְׁאָר אֵילָנִי, אוּף קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּתִיב בֵּיה (הוֹשַׁע יד) וְרִיחַ לוֹ
כָּל־בְּנוֹן. מַה תְּפוּחַ טַעְמִיה מְתִיקָא, אוּף קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּתִיב בֵּיה (שִׁיר הַשִּׁירִים ה)
חֲכוּ מִמֶּתְקִים.

תרגום לעברית

אָבֵל הוֹאִיל וְכָתוּב תְּפוּחַ, בְּכָל־אֵל הִיא מְשַׁבַּח אוֹתוֹ - בְּגוֹנוֹיִם, בְּרִיחַ, וּבִטְעָמָא. מַה תְּפוּחַ
הוּא רְפוּאָה לְכָל - אֵף הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְפוּאָה לְכָל. מַה תְּפוּחַ נִמְצָא בְּגוֹנוֹיִם, כְּמוֹ
שְׂבָאֲרָנוּ - אֵף הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בְּגוֹנוֹיִם עֲלִיוֹנִים. מַה תְּפוּחַ יֵשׁ בּוֹ רִיחַ דֵּק מְכַל
שְׁאָר הָעֵצִים - אֵף הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּתוּב בּוֹ וְרִיחַ לוֹ כָּל־בְּנוֹן. מַה תְּפוּחַ טַעְמוֹ מְתוּק -
אֵף הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּתוּב בּוֹ חֲכוּ מִמֶּתְקִים.

טקסט הזוהר

וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל כְּשׁוֹשְׁנָה, וְהָא אוּקִימָנָא מְלִי, אֲמַאי
כְּשׁוֹשְׁנָה, וְהָא אֲתָמַר. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּשַׁעֲתָא דְּאַסְגִּיאוּ זָכָאִי בְּעֵלְמָא, כְּנָסַת יִשְׂרָאֵל
סִלְקָא רִיחִין טָבִין, וּמִתְבָּרְכָא מִמֶּלְכָא קוּדְשָׁא, וְאַנְפָּהָא נְהִירִין. וּבְזִמְנָא דְּאַסְגִּיאוּ חִיבִין
בְּעֵלְמָא, כְּבִיכּוּל כְּנָסַת יִשְׂרָאֵל לָא סִלְקָא רִיחִין טָבִין, וְאַטְעַמַת מִסְטָרָא אַחֲרָא מְרִירָא.
כְּדִין, כְּתִיב (אִיכָה ב) הַשְׁלִיךְ מִשְׁמִים אֶרֶץ וְגו', וְאַנְפָּהָא חֲשׂוֹכָן.

תרגום לעברית

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁבַּח אֶת כְּנָסַת יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שׁוֹשְׁנָה, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ אֶת הַדְּבָרִים לָמָּה
כְּמוֹ שׁוֹשְׁנָה, וְהָרִי נִתְבָּאֵר. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּשַׁעֲה שְׁמִתְרַבִּים צְדִיקִים בְּעוֹלָם, כְּנָסַת
יִשְׂרָאֵל מַעֲלָה רִיחוֹת טוֹבִים, וּמִתְבָּרְכַת מִן הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ, וּפְנִיָּה מְאִירִים. וּבְזִמְנָא

שְׁמֵת־רַבִּים הָרָשָׁעִים בְּעוֹלָם, כְּבִכּוֹל אֵין כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מַעְלָה רִיחוֹת טוֹבִים, וְטוֹעֲמַת מֵהֶצֶד הָאֲחֵר הַמֶּר, אֲזַ כְּתוּב (אִיכָה ב) הַשְּׁלִיף מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ וְגו', וּפְנִיָּה חֲשׂוֹכִים.

טקסט הזוהר

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בְּשַׁעֲתָא דְאַסְגִּיאוּ זַכָּאִין בְּעָלְמָא, כְּתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) שְׁמָאלוּ תַּחַת לְרֹאשִׁי וַיְמִינוּ תַּחֲבֻקָנִי. וּבְזִמְנָא דְאַסְגִּיאוּ חֵיבִין בְּעָלְמָא, כְּתִיב (אִיכָה ב) הִשִּׁיב אַחֲרֹר יְמִינוּ. רַבִּי חִזְקִיָּה אָמַר מֵהָכָא, (מִשְׁלִי טז) וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֱלוֹף, כְּלוּמַר פְּרִישׁ מִלְכָּא מִן מִטְרוֹנִיתָא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב עֲרוֹת אֲבִיהָ וְעֲרוֹת אִמָּהּ לֹא תִגְלֶה.

תרגום לעברית

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בְּשַׁעָה שְׁמֵת־רַבִּים צְדִיקִים בְּעוֹלָם, כְּתוּב (שִׁם ב) שְׁמָאלוּ תַּחַת לְרֹאשִׁי וַיְמִינוּ תַּחֲבֻקָנִי. וּבְזִמְן שְׁמֵת־רַבִּים רָשָׁעִים בְּעוֹלָם, כְּתוּב הִשִּׁיב אַחֲרֹר יְמִינוּ. רַבִּי חִזְקִיָּה אָמַר מִכָּאן, (מִשְׁלִי יז) וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֱלוֹף, כְּלוּמַר, מִפְּרִיד אֶת הַמֶּלֶךְ מֵהַגְבִּירָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב עֲרוֹת אֲבִיהָ וְעֲרוֹת אִמָּהּ לֹא תִגְלֶה.

טקסט הזוהר

רַבִּי אֱלֻעָזַר הָוָה יְתִיב קָמִי אֲבוֹי, אָמַר לִיה, אִי פִּרְקָלִיטָא בְּעָלְמָא בְּמִטְרוֹנִיתָא אֲשַׁתְּכַח, וְאִי קְטִיגוֹרִיא בְּעָלְמָא, בְּמִטְרוֹנִיתָא אֲשַׁתְּכַח, אֲמַאי. אָמַר לִיה, לְמַלְכָּא דְהָוָה לִיה בֵּר מִמִּטְרוֹנִיתָא, כָּל זִמְנָא דְהָוָה בָּרָא עֶבֶד רְעוּתָא דְמַלְכָּא, מַלְכָּא עֶבֶד מְדוּרִיָּה בְּמִטְרוֹנִיתָא. וְכָל זִמְנָא דְלֹא הָוָה הָוָה בֵּר עֶבֶד רְעוּתָא דְמַלְכָּא, מַלְכָּא פְּרִישׁ מְדוּרִיָּה מִמִּטְרוֹנִיתָא.

תרגום לעברית

רַבִּי אֱלֻעָזַר הָיָה יוֹשֵׁב לִפְנֵי אֲבוֹיו. אָמַר לוֹ, אִם פִּרְקָלִיט יֵשׁ בְּעוֹלָם, הוּא נִמְצָא עִם הַגְּבִירָה. וְאִם יֵשׁ בְּעוֹלָם קְטִיגוֹר, הוּא נִמְצָא עִם הַגְּבִירָה. לָמָּה? אָמַר לוֹ, לְמַלְכָּה שֶׁהָיָה לוֹ בֵּין מִן הַגְּבִירָה - כָּל זִמְן שְׁאוֹתוֹ הֵבֵן עוֹשֶׂה אֶת רְצוֹן הַמֶּלֶךְ, הַמֶּלֶךְ שֶׁם מְדוּרוֹ עִם

הגבירה. וכל זמן שאותו בן לא עושה את רצון המלך, מפריד את מדורו מן הגבירה.

טקסט הזהר

כך קודשא בריך הוא ופנסת ישראל, כל זמנא דישראל עבדין רעותא דקודשא בריך הוא, קודשא בריך הוא שוי מדוריה בפנסת ישראל. וכל זמנא דישראל לא עבדין רעותא דקודשא בריך הוא, קודשא בריך הוא לא שוי מדוריה בפנסת ישראל. מאי טעמא. בגין דישראל הוא ברא בוכרא דקודשא בריך הוא, דכתיב, (שמות ד) בני בכורי ישראל. אמא, דא היא פנסת ישראל דכתיב, (משלי יא) ואל תטוש תורת אמך.

תרגום לעברית

כך הקדוש ברוך הוא עם פנסת ישראל - כל זמן שישראל עושים את רצונו של הקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא שם מדורו עם פנסת ישראל. וכל זמן שאין ישראל עושים את רצונו של הקדוש ברוך הוא, אין הקדוש ברוך הוא שם מדורו עם פנסת ישראל. מה הטעם? כי ישראל הוא בנו הבכור של הקדוש ברוך הוא, שכתוב בני בכרי ישראל. האם זו פנסת ישראל, שכתוב (משלי א) ואל תטוש תורת אמך.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ע"ד ע"ב) ♦

טקסט הזהר

תא חזי, כל זמנא דישראל רחקין מהיכלא דמלכא, כביכול מטרוניתא אתרחקת עמהון. מאי טעמא. בגין דמטרוניתא לא אקדימת קיסטא להאי בר, לאלקאה ליה, למיהר באורח מישר. בגין דמלכא לא אלקי לבריה לעלמין. אלא שביק כלא בידא דמטרוניתא, לאנהגא היכלא, ולא לקאה ברה, ולדברא ליה באורח קשוט, לקבליה דמלכא.

בא ראה, כל זמן שישראל רחוקים מהיכל המלך, כביכול הגבירה התרחקה עמהם. מה הטעם? כי הגבירה לא הקדימה שבטה לבן הזה להלקותו כדי ללכת בדרך ישרה, כי המלך לא מלך את בנו לעולמים, אלא משאיר הכל ביד הגבירה להנהיג את ההיכל ולהלקות את בנה ולהנהיגו בדרך האמת כנגד המלך.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.